

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 166. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731118216368/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Minna

var ligesom i en Café. Og alt inedens han nippede snart til Kaffen, snart til Vandet, snakkede han paa sin ivrige Maade: —

— De maa nemlig vide, — ja det vil forresten interessere Dem — maaske lokker det Dem til at tage med helt til Prag — naa, ikke? Ja, ja, det er forresten ogsaa godt, at Minna faar Følgeskab tilbage, og Dem tør vi nok betro hende til . . . Altsaa der er i Prag fundet et Manuskript til Faust — til Faust, kære unge Mand, — det vil sige, til en Del af de første Scener — og afvigende, det er det uhyre interessante! naturligvis kun i Smaating, men alligevel; det skal iøvrig være djærvere i Tonen og er sandsynligvis et af de første Udkast. . . . Det er en gammel Særling — pensioneret Oberst — der for Gud véd hvor længe siden har arvet det efter en Grand-Tante eller noget lignende, der ved Hoffet i Weimar stod Goethe — ja, hvor nær, det véd jeg saamænd ikke, he he! og det kan jo ogsaa være det samme. Der har De forresten vort moderne militære Tyskland! Arver en Kiste med Breve og Papirer, blandt hvilke han, hvis han da ikke havde været saa uvidende, kunde have formodet, at der var Ting fra Goethe derimellem; gider af lutter Foragt for alt Literairt ikke saa meget som lukke Kisten op;

er i Pengeforlegenhed — Ødeland naturligvis — maa kaste sig i Armene paa Aagerkarle — og har en Skat paa sit Loft, som han kunde købe et lille Fyrstendømme for. . . . Og hvis han endda ingen Viak havde faaet; men vi anede jo noget saadant, om ikke just et Manuskript, saa dog Breve, Oplysninger — jeg har selv skrevet til ham — men nej: Familiepapirer, maaske kompromiterende Hemmeligheder, og de skulde udleveres til „forbandede Literater“, saadan har han naturligvis raisonneret. Altsaa: man nøjes med Johannisberger-Dorf i sin Kælder — det er notorisk, at han var en passioneret Vinkender — og et Fyrstendømme paa Loftet, — det er Nemesis! Aa, saa den Karl har ærgret os! Nu er han altsaa død, Gudskelov, og Manuskriptet findes. At jeg dog ikke var tilstede! Naa, men jeg fik Brev idag, blev tilkaldt som — saa at sige — en Slags Autoritet, kære Ven! og De kan tænke —

Ligesaa lidt som et eneste af Minnas Smil eller nogen af hendes Bevægelser undgik mig, ligesaa lidt tabte jeg et eneste Ord af denne Beretning. Jeg følte en Vidde og Elasticitet i Sindet, som om det paa én Gang kunde rumme alle mulige Indtryk, der blot vare tiltalende og rene. Den Gamle har aldrig haft en opmærksommere og mere deltagende